

Sygn. akt IIK 1188/10

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 grudnia 2012r.

Sąd Rejonowy w Kędzierzynie-Koźlu, Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Wojciech Zięba

Protokolant: st. sekr. sąd. Iwona Koziulek

Przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kędzierzynie-Koźlu - -----

po rozpoznaniu w dniach: 12.05.2011r., 12.12.2011r., 8.02.2012r., 19.03.2012r., 9.05.2012r., 28.06.2012r., 3.09.2012r., 29.10.2012r., 21.11.2012r., 17.12.2012r. w K.

sprawy

1. C. P. (1), s. Z. i A. z d. N., ur. (...) w G.

oskarżonego o to, że:

I. w okresie od maja 2010r. do 19.08.2010r. w J. woj. (...) w mieszkaniu przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z M. T. (1), wbrew przepisom ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii posiadał znaczną ilość środków odurzających w postaci ziela konopi innych niż włókniste w ilości 402,79 grama netto, w ten sposób, że na prośbę M. T. (1) przechowywał stanowiące jego własność w/w środki odurzające, którymi mógł dysponować

tj. o przestępstwo z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii

II. w dniu 30.08.2010r. w K. na terenie Aresztu Śledczego, chcąc aby Ż. S. (1) dokonała czynu zabronionego, usiłował nakłonić ją do złożenia fałszywych zeznań w sprawie o sygn. 3 Ds. 161/10, prowadzonej przeciwko niemu jako podejrzanemu o czyn z art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w ten sposób, że usiłował przekazać jej zapisaną kartkę papieru, na której wskazywał treść zeznań, jakie powinna złożyć w charakterze świadka, jednak zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na przejęcie listu przez organa ścigania

tj. o przestępstwo z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 18 § 2 kk w zw. z art. 233 § 1 kk

2. M. (...), s. R. i T. z d. M., ur. (...) w K.

oskarżonego o to, że:

III. w okresie od maja 2010r. do 19.08.2010r. w J. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z C. P. (2), wbrew przepisom ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii posiadał znaczną ilość środków odurzających w postaci ziela konopi innych niż włókniste w ilości 441,55 grama brutto, w ten sposób, że przechowywał należące do niego w/w środki odurzające w mieszkaniu zajmowanym przez C. P. (1), położonym w J. przy ul. (...)

tj. o przestępstwo z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii

3. D. (...), s. P. i H. z d. Kłoda, ur. (...) w K.

oskarżonego o to, że:

IV. w dniu 7.09.2010r. w Z. woj. (...) wbrew przepisom ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii posiadał znaczną ilość substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w łącznej ilości 51,578 grama netto

tj. o przestępstwo z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii

1. uniewinnia oskarżonego **M. T. (1)** od popełnienia zarzuconego mu a opisanego wyżej przestępstwa z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, jednocześnie na podstawie art. 632 pkt 2 kpk kosztami postępowania w zakresie tego oskarżonego obciąża w całości Skarb Państwa,
2. na podstawie art. 618 § 1 pkt 11 kpk przyznaje obrońcy oskarżonego M. T. (1) z urzędu, adw. Z. U. kwotę 420 (czterystu dwudziestu) złotych tytułem nieopłaconych kosztów udzielonej oskarżonemu obrony z urzędu, powiększoną o kwotę podatku VAT 23 % w wysokości 96, 60 (dziewięćdziesięciu sześciu złotych i sześćdziesięciu groszy) złotych,
3. w miejsce zarzuconego mu a opisanego wyżej w punkcie I. części wstępnej wyroku przestępstwa, uznaje oskarżonego **C. P. (1)** za winnego tego, że w dniu 19 sierpnia 2010 r. w J. w mieszkaniu przy ulicy (...), wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, posiadał znaczną ilość środków odurzających w postaci ziele konopi innych niż włókniste w ilości 402, 79 gramów netto, to jest za winnego przestępstwa z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, i wymierza mu za ten czyn na podstawie art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 4 § 1 kk karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności,
4. uznaje oskarżonego **C. P. (1)** za winnego popełnienia zarzuconego mu a opisanego wyżej przestępstwa z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 18 § 2 kk w zw. z art. 233 § 1 kk, i wymierza mu za ten czyn na podstawie art. 233 § 1 kk przy zast. art. 19 § 1 kk przy zast. art. 14 § 1 kk karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności,
5. na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk, łącząc orzeczone wyżej wobec oskarżonego C. P. (1) jednostkowe kary pozbawienia wolności, orzeka wobec niego karę łączną w wysokości 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności,
6. na podstawie art. 69 § 1 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej w punkcie poprzedzającym kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawieszają na okres trzech lat próby,
7. na podstawie art. 71 § 1 kk w zw. z art. 33 § 1 i 3 kk orzeka wobec oskarżonego C. P. (1) karę grzywny w wysokości 120 (stu dwudziestu) stawek dziennych, ustalając wartość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych,
8. na podstawie art. 63 § 1 kk zalicza oskarżonemu C. P. (3) na poczet orzeczonej w punkcie poprzedzającym kary grzywny okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania od dnia 19.08.2010 r. do dnia 11.10.2010 r., przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności jest równoważny dwóm stawkom dziennym grzywny,
9. na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa zabezpieczonego do sprawy jako dowód rzeczowy suszu konopi, w ilości pozostałej po badaniach laboratoryjnych, zgodnie z poz. 1 wykazu dowodów rzeczowych nr 2/99/10, zamieszczonego na k. 174 akt sprawy, zarządzając jednocześnie zniszczenie tego dowodu rzeczowego,
10. na podstawie art. 44 § 2 kk orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa zabezpieczonych do sprawy jako dowody rzeczowe rurki PCV z cybuchem oraz wagi elektronicznej, zgodnie z poz. 2-3 wykazu dowodów rzeczowych nr 2/99/10, zamieszczonego na k. 174 akt sprawy, a także dowodu rzeczowego w postaci grypsu, załączonego karcie 69. akt sprawy,
11. na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii orzeka od oskarżonego C. P. (1) nawiązkę w kwocie 200 (dwustu) złotych na rzecz Krajowego Stowarzyszenia (...) w W. przy ul. (...) - na cele zapobiegania i zwalczania narkomanii,
12. na podstawie art. 627 kpk i art. 2 ust. 1 pkt 3 oraz art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego C. P. (1) na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 893, 34 zł (ośmuset

dziewięćdziesięciu trzech złotych i trzydziestu czterech groszy) złotych, w tym opłatę w łącznej kwocie 300 zł (trzysta) złotych.

13. uznaje oskarżonego **D. D. (2)** za winnego popełnienia zarzuconego mu a opisanego wyżej przestępstwa z 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i wymierza mu za ten czyn na podstawie art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii przy zast. art. 4 § 1 kk karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności,

14. na podstawie art. 69 § 1 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie wymierzonej w punkcie poprzedzającym kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza oskarżonemu D. D. (2) na okres 3 (trzech) lat próby,

15. na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzeka od oskarżonego D. D. (2) nawiązkę w kwocie 300 (trzystu) złotych na rzecz (...) Towarzystwa (...) dla (...) w W. P., (...)-(...) G. na cele zapobiegania i zwalczania narkomanii,

16. na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa uznanej za dowód rzeczowy i pozostałej po badaniach laboratoryjnych amfetaminy, wskazanej w wykazie dowodów rzeczowych nr 2/99/10 w poz. 4. z karty 174 akt sprawy, zarządzając jednocześnie jej zniszczenie,

17. na podstawie art. 71 § 1 kk w zw. z art. 33 § 1 i 3 kk orzeka wobec oskarżonego D. D. (2) karę grzywny w wysokości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych, ustalając wartość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych,

18. na podstawie art. 63 § 1 kk zalicza oskarżonemu D. D. (2) na poczet orzeczonej w punkcie poprzedzającym kary grzywny okres zatrzymania od dnia 7.09.2010 r. do dnia 8.09.2010 r., przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności jest równoważny dwóm stawkom dziennym grzywny,

19. na podstawie art. 627 kpk i art. 2 ust. 1 pkt 3 oraz art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego D. D. (2) na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 850 (ośmuset pięćdziesięciu) złotych, w tym opłatę w łącznej kwocie 230 (dwustu trzydziestu) złotych.

UZASADNIENIE

C. P. (2) został oskarżony o to, że :

I. w okresie od maja 2010r. do 19.08.2010r. w J. woj. (...) w mieszkaniu przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z M. T. (1), wbrew przepisom ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii posiadał znaczną ilość środków odurzających w postaci ziela konopi innych niż włókniste w ilości 402,79 grama netto, w ten sposób, że na prośbę M. T. (1) przechowywał stanowiące jego własność w/w środki odurzające, którymi mógł dysponować, to jest o przestępstwo z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii,

II. w dniu 30.08.2010r. w K. na terenie Aresztu Śledczego, chcąc aby Ż. S. (1) dokonała czynu zabronionego, usiłował nakłonić ją do złożenia fałszywych zeznań w sprawie o sygn. 3 Ds. 161/10, prowadzonej przeciwko niemu jako podejrzanemu o czyn z art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w ten sposób, że usiłował przekazać jej zapisaną kartkę papieru, na której wskazywał treść zeznań, jakie powinna złożyć w charakterze świadka, jednak zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na przejęcie listu przez organa ścigania, to jest o przestępstwo z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 18 § 2 kk w zw. z art. 233 § 1 kk .

M. T. (1) oskarżony został o to, że w okresie od maja 2010r. do 19.08.2010r. w J. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z C. P. (2), wbrew przepisom ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii posiadał znaczną ilość środków odurzających w postaci ziela konopi innych niż włókniste w ilości 441,55 grama brutto, w ten sposób, że przechowywał należące do niego w/w środki odurzające w mieszkaniu zajmowanym przez C. P. (1), położonym w J. przy ul. (...), to jest o przestępstwo z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 19 sierpnia 2010 roku, na mocy postanowienia Sądu Rejonowego w Kędzierzynie-Koźlu z dnia 11.08.2010 r., funkcjonariusze Komisariatu Policji w Z. dokonali przeszukania pomieszczeń mieszkalnych i użytkowych przy ulicy (...) w J. celem odnalezienia poszukiwanego listem gończym K. P., brata C. P. (1). W toku tej czynności funkcjonariusze ujawnili reklamówkę wraz z czterema woreczkami z zawartością suszu roślinnego.

Badanie zabezpieczonego suszu, przeprowadzone za pomocą testera narkotykowego, pozwoliły na wstępne ustalenie, iż susz jest środkiem odurzającym w postaci marihuany o łącznej wadze 441, 55 grama brutto. Po przekazaniu suszu do badań Laboratorium Kryminalistycznemu w wydanej opinii z przeprowadzonych badań chemicznych biegli stwierdzili, iż zabezpieczony susz stanowi ziele konopi innych niż włókniste, a jego masa netto wynosi 402, 79 grama.

Celem prawidłowego zabezpieczenia toku postępowania przygotowawczego, po zatrzymaniu C. P. (1) zastosowano wobec niego środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania na okres 3 miesięcy. Osadzony został w celi razem z tymczasowo aresztowanym do innego postępowania przygotowawczego Prokuratury Rejonowej w Kędzierzynie-Koźlu K. B. (1).

W dniu 22.08.2010 r. po godzinie 21.00 w sąsiedztwie okna celi podeszli G. S. (1), M. T. (1) i mężczyzna o pseudonimie (...). Przekrzykując się z nim, mężczyźni ci wykrzyczeli do C. P. (1), że podczas konfrontacji ma wycofać swoje wyjaśnienia i wziąć wszystko na siebie. Na rozpytania zaciekawionego K. B. (1), C. P. (2) powiedział mu, że znalezione u niego narkotyki miał od G. S. (1), który kręci biznesem narkotykowym w Z., zaś M. T. (1) wskazał, bo nie wiedział, co ma zeznawać.

W dniu 30.08.2010 r., wiedząc, że stosowne zeznania złożyła już jego konkubina Ż. S. (1), usiłował ją nakłonić do złożenia w dalszym postępowaniu fałszywych zeznań. W tym też celu przekazał K. B. (1) odręcznie zapisany fragment kartki papieru dotyczącymi treści zeznań, jakie powinna złożyć Ż. S. (1) w dalszym toku postępowania. Nakłaniał ją, by w trakcie rozprawy zeznała, że to co powiedziała jest kłamstwem, a dotychczas zeznała tak, bo się bała swojego konkubenta, zaś jeżeli by pytali o „niego”, to ma powiedzieć, że go nie zna. Kartkę tę K. B. miał przekazać osobie, która uzyskała zgodę na widzenie. By ułatwić tej osobie skontaktowanie się z Ż. S. (1), C. P. (2) napisał na kartce numer telefonu Ż. S..

Jeszcze tego samego dnia 30.08.2010 r. K. B. (1) otrzymaną od C. P. (1) kartkę papieru z informacją dla Ż. S. (1) przekazał na terenie Aresztu Śledczego wykonującej z nim czynność przesłuchania prokurator z Prokuratury Rejonowej w Kędzierzynie-Koźlu.

Oskarżony C. P. (2) ma 24 lata, jest kawalerem, pozostającym w konkubinacie z Ż. S. (1), z którego to związku posiada jedno dziecko w wieku 1 roku. Z tytułu zatrudnienia w charakterze spawacza w firmie (...) w Z. pobiera wynagrodzenie w wysokości około 1300 złotych miesięcznie. W dacie wydania niniejszego wyroku, dane o karalności wskazują, że był jedynie skazany wyrokiem tut. Sądu z dnia 11.09.2007 r., sygn. akt VI K 372/02, za przestępstwo z art. 157 § 2 kk na karę ograniczenia wolności.

Oskarżony M. T. (1) ma 21 lat. Jest bezdzietnym kawalerem, zatrudnionym jako kierowca z wynagrodzeniem w wysokości około 1100 złotych miesięcznie. W przeszłości był dwukrotnie skazywany, najpierw wyrokiem tut. Sądu z dnia 15.09.2010 r., sygn. akt II K 560/10, za przestępstwa z art. 62 ust. 1 oraz art. 58 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii na karę łączną 3 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby, później zaś wyrokiem tut. Sądu z dnia 10.12.2010 r., sygn. akt II K 1067/10, za usiłowanie kradzieży z włamaniem z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zeznań A. B. (k.50), D. B. (k.77), K. B. (1) (k.95-96, 343), M. B. (1) (k.257, 313), wyjaśnień M. T. (1) (k.148-149, 150-151, 235-236), odpisu postanowienia o przeszukaniu i protokołu przeszukania (k.2-5), protokołu zatrzymania osób (k.6-7), protokołu oględzin woreczków foliowych

(k.11-13), protokołów użycia testera narkotykowego (k.14-17), protokołu posiedzenia w przedmiocie tymczasowego aresztowania (k.43), protokołu przeszukania u M. T. (k.58), protokołu oględzin telefonu komórkowego (k.65-66), grypsu (k.69), opinii z badań chemicznych (k.119-120), odpisu wyroku skazującego (k.167-168), danych o karalności (k.358-361), częściowo również, w podanym niżej zakresie, na podstawie wyjaśnień C. P. (1) (k. 20-21, 37-39, 43, 144, 235) i zeznań G. S. (1) (k.374).

Z uwagi na okoliczność skorzystania przez Ż. S. (1) z uprawnienia do odmowy składania zeznań wobec osoby jej konkubenta C. P. (1), nie czynił Sąd żadnych ustaleń na podstawie zeznań tego świadka z postępowania przygotowawczego zamieszczonych na karcie 9., jak również podczas konfrontacji z M. T. (1) (k.137, 150-151), albowiem zeznania te nie zawierają żadnych istotnych okoliczności, które byłyby wyłączone z prawa tego świadka do odmowy składania zeznań. Pozostałe okoliczności nie objęte zakazem wykorzystania z uwagi na skorzystanie z prawa do odmowy składania zeznań, są nieistotne (por. zeznania św. Ż. S. z k. 294/2) i dla niniejszej sprawy nie mają najmniejszego znaczenia.

Ze względu na zakaz wykorzystywania zeznań złożonych przez oskarżonego uprzednio w charakterze świadka, nie uwzględnił Sąd w ogóle zeznań świadka M. T. (1) (k.56, 137).

Mając na uwadze natomiast zatarcie skazania, nie wykorzystał Sąd przy ustaleniu stanu faktycznego dotyczącego C. P. (1) „zatartego” wyroku skazującego z dnia 6.03.2008 r., sygn. akt II K 348/07, za przestępstwa z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

Bez znaczenia dla ustalonego stanu faktycznego były, w związku z czym nie zostały wykorzystane dla poczynionych ustaleń, dowody dotyczące czynu przypisanego D. D. (2), w postaci : protokołu przeszukania (k.84-86), protokołów użycia testera narkotykowego (k.90-92), protokołu oględzin (k.93-94), protokołu zatrzymania D. D. (k.94), wyjaśnień D. D. (2) (k.105-106, 236), opinii z badań fizykochemicznych (k.169-170), danych o karalności (k. 356-357).

Oskarżony C. P. (2) przyznał się do popełnienia zarzuconego mu przestępstwa, składając niekonsekwentne wyjaśnienia, w których obciążał kolejno inne osoby.

Najpierw, podczas przesłuchania przez funkcjonariusza M. B. w dniu 20.08.2010 r. o godzinie 8.00 (k.20), C. P. wyjaśnił, że znalezione środki miał od D. D. (2) , który dał mu je na przechowanie jednorazowo około 3 tygodni przed datą przeszukania. W zamian za to, C. P. mógł się racyzić tą marihuaną, a ponadto dostać za przechowanie należność w kwocie 1000 złotych. W wyjaśnieniach tych C. P. wspomniał o M. T. (1) jedynie w kontekście kilkakrotnego wspólnego palenia z nim marihuany.

Następnie w tym samym dniu o godzinie 11.45 C. P. obciążył M. T. (1) (k.38-39), wskazując, że narkotyki M. T. miał mu przywozić sukcesywnie przez okres kilku miesięcy, w zamian jedynie C. P. mógł z tych narkotyków korzystać.

Wreszcie, wyjaśniając na rozprawie (k.235), C. P. wyparł się swoich wszystkich wcześniejszych wyjaśnień dotyczących osoby dostawcy, wyjaśniając, że dostał je na przechowanie od jakiegoś przyjaciela, którego nazwiska sobie nie przypomina.

Odnośnie usiłowania podżegania konkubiny do składania fałszywych zeznań, nie kwestionując wypisania przez siebie przechwyconego grypsu, oskarżony nie przyznał się do tego czynu, utrzymując, że nie miał zamiaru tego grypsu wysłać.

Oskarżony M. T. (1) konsekwentnie nie przyznawał się do popełnienia zarzuconego mu przestępstwa. Przyznał, że koleguje się z C. P. (2) i że bywał często w jego mieszkaniu, jak również nie taił faktu skazania za posiadanie narkotyków i nieodpłatnego ich udzielania innym osobom, ale też od początku stanowczo zaprzeczał, aby miał coś wspólnego z ujawnionymi w toku przeszukania w miejscu zamieszkania C. P. środkami narkotycznymi, konsekwentnie wyjaśniając, także podczas konfrontacji z Ż. S. (1), iż jego relacje z C. P. ochłodziły się na skutek tego, że konkubina kolegi Ż. S. (1) go nie lubi, zresztą z wzajemnością, doradzał nawet koledze zmianę dziewczyny, zaś obciążenie go

przez C. P. (1) przypisuje temu, że podczas odsiadki C. P. porozumiał się jakoś z konkubina i ona mu powiedziała, że (fałszywie) obciążyła M. T. (1), i on wtedy zmienił swoje wyjaśnienia, obciążając M. T. (1), żeby jego konkubina nie miała problemów.

Sąd zważył, co następuje:

W toku przeprowadzonego postępowania dowodowego dokonano ustaleń faktycznych, które pozwoliły na dokonanie oceny w zakresie zasadności w dużej części zarzutów postawionych oskarżonemu C. P. (3). W przekonaniu Sądu, ocena wszystkich zgromadzonych w sprawie dowodów, również tych, którym Sąd odmówił wiarygodności, dokonana swobodnie z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego, wskazuje w sposób niewątpliwy na dokonane powyżej ustalenia faktyczne. Inna ocena dotyczy natomiast zarzuczonego oskarżonemu M. T. (1) czynu z art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, względem którego, zdaniem Sądu, brak jest dostatecznych dowodów winy oskarżonego, co skutkuje koniecznością jego uniewinnienia.

Sąd dokonując ustaleń odnośnie zarzutu opisanego w punkcie I aktu oskarżenia, to jest posiadania przez oskarżonego C. P. (1) w okresie od maja 2010 roku do 19 sierpnia 2010 roku znacznej ilości środków odurzających w postaci marihuany, nie miał wątpliwości co do tego, że susz, który w mieszkaniu C. P. (1) znaleźli funkcjonariusze policji w dniu 19 sierpnia 2010 roku, to środki odurzające zabronione ustawą o przeciwdziałaniu narkomanii, jako ziele konopii inne niż włókniste. Nie budziło wątpliwości także i to, że owe środki odurzające były przechowywane, przynajmniej w dniu przeszukania, przez oskarżonego C. P. (1), do czego zresztą oskarżony ten się przyznał. Ustaleń tych Sąd dokonał w oparciu o wyjaśnienia C. P. (1), którzy przyznał się do faktu posiadania tych środków odurzających. Potwierdzają to także dowody z dokumentów, w tym przede wszystkim protokół przeszukania w miejscu zamieszkania oskarżonego, protokół oględzin woreczków foliowych z zawartością suszu, jak i protokoły użycia testera narkotykowego. Jednocześnie opinia z badań chemicznych Laboratorium Kryminalistycznego Komendy Wojewódzkiej Policji w O. jednoznacznie potwierdza, iż szczegółowe badania zabezpieczonego w sprawie suszu roślinnego w łącznej ilości netto 402,79 grama, prowadzone między innymi metodą chromatografii cienkowarstwowej na płycie DC-alufoleń K., dowiodły, iż wszystkie dostarczone do badań materiały wykazują właściwości, cechy morfologiczne oraz skład chemiczny charakterystyczny dla ziela konopi, i zgodnie z ustawą z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, należą do konopi inne niż włókniste, które są wymienione w wykazie środków odurzających grupy I-N i IV-N.

Nie ulega także wątpliwości, że w miejscu zamieszkania C. P. (1) środki odurzające – 402,79 grama marihuany ujawnione zostały w znacznej ilości, gdyż utrwalone już orzecznictwo (por. np. wyrok Sądu Najwyższego z 14.07.2011 r., sygn. akt IV KK 127/11, LEX nr 897769; wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z 8.03.2012 r., sygn. akt II AKa 45/12, LEX nr 1129382 i inne) przyjmuje, że znaczna ilość środków odurzających w rozumieniu ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii to ilość pozwalająca na jednorazowe odurzenie się co najmniej kilkudziesięciu osób. W sytuacji gdy dla odurzenia się jednej osoby wystarczy około 1 grama marihuany, znaleziona podczas przeszukania marihuana wystarczyłaby nawet dla jednorazowego odurzenia kilkuset osób.

Wątpliwości budzi natomiast kwestia tego, kto udzielił oskarżonemu C. P. (2) środków odurzających, które znaleziono w jego mieszkaniu w J. przy ulicy (...) w trakcie przeszukania w dniu 19 sierpnia 2010 roku, a także okresu, w którym oskarżony C. P. (2) miał przechowywać te środki, gdyż także w tym ostatnim zakresie wersja oskarżonego zmienia się jak w przysłowiowym kalejdoskopie, w zależności o tego, kogo wskazuje jako dostawcę środków odurzających i co mu pasuje, by uzasadnić osobę tego właśnie dostawcy. Oskarżyciel publiczny zarzucił bowiem oskarżonemu C. P. (2), iż w okresie od maja 2010r. do 19.08.2010r. działał wspólnie i w porozumieniu z M. T. (1), wbrew przepisom ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii posiadając w swoim mieszkaniu znaczną ilość środków odurzających w postaci ziela konopi innych niż włókniste w ilości 402,79 grama netto, w ten sposób, że na prośbę M. T. (1) przechowywał stanowiące jego własność w/w środki odurzające. Uzasadniając ten zarzut (por. uzasadnienie aktu oskarżenia z k. 189-192), wskazał oskarżyciel, że obaj oskarżeni są kolegami od dzieciństwa, że w maju 2010 roku ujawniono u M. T. środki odurzające w postaci marihuany, co zakończyło się wydaniem w dniu 15.09.2010 r. pod sygn. akt II K 560/10, wyroku skazującego M. T. za to zachowanie, w związku z czym po ujawnieniu u niego w maju 2010

r. narkotyków M. T. zwrócił się do zaprzyjaźnionego z nim C. P. (1), gdyż ten mieszkał w miejscu bez „przypałów”, to znaczy tam ,gdzie dotychczas nie ujawniono narkotyków. W zamian za nieodpłatne przechowywanie narkotyków, M. T. miał się zgodzić, by C. P. przeznaczał część przechowywanych środków odurzających na własny użytek.

Jednakże w przekonaniu Sądu, ocena wszystkich przeprowadzonych w sprawie dowodów, wskazuje na to, że brak jest dostatecznych danych pozwalających przypisać oskarżonemu M. T. (1) zarzucone mu przestępstwo przechowywania u C. P. (1) (we wskazanym w zarzucie okresie) środków odurzających, bowiem wersja stanowiąca podstawę oskarżenia jedynie częściowo oparta jest na faktach .

Oskarżony M. T. (1), przyznając, że koleguje się z C. P. (2) i że bywał często w jego mieszkaniu, jak również nie tając skazania za posiadanie narkotyków i nieodpłatnego ich udzielania innym osobom, od początku stanowczo zaprzeczał, aby miał coś wspólnego z ujawnionymi w toku przeszukania w miejscu zamieszkania C. P. środkami narkotycznymi, konsekwentnie wyjaśniając, także podczas konfrontacji z Ż. S. (1), iż jego relacje z C. P. ochłodziły się na skutek tego, że konkubina kolegi Ż. S. (1) go nie lubi, zresztą z wzajemnością, doradzał nawet koledze zmianę dziewczyny, zaś obciążenie go przez C. P. (1) przypisuje temu, że podczas odsiadki C. P. porozumiał się jakoś z konkubiną i ona mu powiedziała, że (fałszywie) obciążyła M. T. (1), i on wtedy zmienił swoje wyjaśnienia, obciążając M. T. (1), żeby jego konkubina nie miała problemów. On sam się zmienił, posiada dziewczynę i trzyma się z dala od środków narkotycznych.

Weryfikując wyjaśnienia M. T., przyznać należy, że chronologia przeprowadzonych czynności śledczych nie zaprzecza jego wersji. Ż. S. (1) przesłuchana została bowiem w dniu 19.08.2010 r. (k.9), obciążając M. T. (1), natomiast C. P. (2) przesłuchiwany był już po swojej konkubinie. Najpierw w dniu 20.08.2010 r. o godzinie 8.00 obciążył D. D. (2) (k.20), wspominając o M. T. (1) jedynie w kontekście kilkakrotnego wspólnego palenia z nim marihuany, przy czym wyjaśnienia te zostały złożone w warunkach całkowitej swobody wypowiedzi, jak świadczą zeznania przesłuchanego na rozprawie przeprowadzającego tę czynność funkcjonariusza policji M. B. (1) (k. 257 i 313). Następnie w tym samym dniu o godzinie 11.45 C. P. obciążył M. T. (1) (k.38-39). Nie zaprzecza również wersji M. T. krótki okres (niecałe 3 godziny) pomiędzy tymi wyjaśnieniami C. P. w kontekście kontaktu z nim konkubiny lub innej osoby, i możliwości powiadomienia go o treści zeznań konkubiny. Nie wykluczając innych możliwości nielegalnego powiadomienia C. P. o obciążeniu przez konkubinę M. T., jak wynika z zeznań K. B. (1) (k. 95-96), częsty w tym okresie praktykowany był całkowicie nielegalny kontakt z osobą osadzoną w Areszcie Śledczym w K., wykorzystujący położenie Aresztu przy ulicy, a polegający na tym, że osadzony lub inny współwięzień, którego o to poprosił, podchodził do okna w celi aresztu i komunikował osobie znajdującej się na zewnątrz Aresztu w zasięgu kontaktu głosowego określone informacje. Tak też odbyła się opisana przez K. B. wymiana informacji pomiędzy C. P. a trzema mężczyznami wymiana informacji w dniu 22.08.2010 r.

Również wbrew wersji C. P., jego mieszkanie nie było lokalem „bez przypałów”. W zainteresowaniu policji dany lokal znajdował się z uwagi nie na swoje położenie, tylko ze względu na zamieszkującą w nim osobę, która miała w przeszłości kontakt z narkotykami, „miała przypały”. W dacie 19.08.2010 r. taką osobą był również C. P. (2), o czym musiał przecież wiedzieć zaprzyjaźniony z nim M. T.. Mianowicie, „zatartym” już wyrokiem tut. Sądu z dnia 6.03.2008 r. , sygn. akt II K 384/07 (k.112-113), C. P. (2) w dacie przeszukania z dnia 19.08.2010 r. był osobą skazaną nie tylko za posiadanie marihuany, ale także za udzielanie tego środka innym osobom – znajdował się zatem, jak i miejsce jego zamieszkania, w zainteresowaniu policji. Jednocześnie potwierdza tę okoliczność notatka urzędowa funkcjonariusza policji załączona na k.1, z której wynika, że przeszukanie w dniu 19.08.2010 r. przeprowadzone zostało nie tylko w celu znalezienia K. P., ale także ze względu na posiadane informacje operacyjne o przestępczej działalności C. P. (1) związanej z narkotykami.

Jawnie nieprawdziwe jest również twierdzenie C. P., że układ zawarty z M. T. polegał jedynie na przechowywaniu środków narkotycznych, a on sam jedynie mógł z nich czerpać na swój własny użytek. Ktokolwiek by nie dostarczał środków narkotycznych C. P., to zauważyć należy, że oględziny zawartości jego telefonu komórkowego (por. k.65-66), pokazują, że z C. P. kontaktowano się za jego przyzwoleniem w celu udzielania posiadanych przez niego środków

innym osobom, np. sms z 21.07.2010 r. godzina 22:07:09. Mogły być to zresztą inne środki odurzające, niż znalezione w toku przeszukania, wcześniej przez C. P. udzielone innej osobie lub z nią wypalone.

Przechodząc do wyjaśnień C. P., są one bardzo niekonsekwentne i podawane przez niego wersje, niemal co chwila były zmieniane.

Najpierw, podczas przesłuchania przez funkcjonariusza M. B. w dniu 20.08.2010 r. o godzinie 8.00 (k.20), C. P. wyjaśnił, że znalezione środki miał od D. D. (2), który dał mu je na przechowanie jednorazowo około 3 tygodni przed datą przeszukania. W zamian za to, C. P. mógł się raczyć tą marihuaną, a ponadto dostać za przechowanie należność w kwocie 1000 złotych. W wyjaśnieniach tych C. P. wspomniał o M. T. (1) jedynie w kontekście kilkakrotnego wspólnego palenia z nim marihuany, przy czym, jak wyżej wskazano, wyjaśnienia te zostały złożone w warunkach całkowitej swobody wypowiedzi, jak świadczą zeznania przesłuchanego na rozprawie przeprowadzającego tę czynność funkcjonariusza policji M. B. (1).

Następnie w tym samym dniu o godzinie 11.45 C. P. obciążył M. T. (1) (k.38-39), wskazując, że narkotyki M. T. miał mu przywozić sukcesywnie przez okres kilku miesięcy, w zamian jedynie C. P. mógł z tych narkotyków korzystać.

W dalszej kolejności, jak wynika z zeznań K. B. (k.94-95), w dniu 22.08.2010 r. C. P. mu się zwierzył, że znalezione u niego narkotyki miał od G. S. (1), który kręci biznesem narkotykowym w Z., zaś M. T. (1) wskazał, bo nie wiedział, co ma zeznawać. Zmieni jednak swoje wyjaśnienia, nie obciążając nikogo. Odnośnie tej wersji, zdaniem Sądu, nie ma żadnych danych, by nie wierzyć K. B.. Będąc tymczasowo aresztowanym do innej sprawy, K. B. był żywotnie zainteresowany tym, by pozyskać względy organów ścigania, co jednoznacznie dowiódł doręczając przesłuchującej go w dniu 30.08.2010 r. na terenie Aresztu Śledczego w K. prokurator otrzymany od C. P. gryps przeznaczony dla Ż. S.. W dniu 22.08.2010 r. C. P. niewątpliwie jeszcze ufał K. B., gdyż inaczej nie powierzyłby mu kilka dni później grypsu, nie miał zatem powodu, by markować wobec niego zwierzenia. Wersja ta skądinąd legła u podstaw przesłuchania w charakterze świadka na rozprawie G. S. (1) (k.374), który, zaprzeczając kontaktom z którymkolwiek z oskarżonych, ujawnił jednak, że kończy się obecnie prowadzone przeciwko niemu postępowanie przygotowawcze, w którym ma zarzut udziału w zorganizowanej grupie przestępczej i przemytu do kraju 65 kg marihuany. Stwierdzić zatem należy, że w porównaniu z C. P. czy ew. M. T. (1), G. S. (1) rzeczywiście można określić, jak to ujął K. B., jako osobę kręcącą lokalnym rynkiem narkotyków. W każdym bądź razie, przy skali tej działalności, hipotetyczne, nawet jednorazowe dostarczenie C. P. o, 402 kg marihuany nie stanowiłoby dla G. S. żadnego problemu.

Wreszcie, wyjaśniając na rozprawie (k.235), C. P. wyparł się swoich wszystkich wcześniejszych wyjaśnień dotyczących osoby dostawcy, wyjaśniając, że dostał je na przechowanie od jakiegoś przyjaciela, którego nazwiska sobie nie przypomina.

Dodać także należy, że wobec skorzystania przez Ż. S. (1) z prawa do odmowy składania zeznań wobec konkubenta C. P. i braku w nich jakiegokolwiek zakresu, który obciążałby jedynie M. T., bez obciążania konkubenta, zeznania te przestały stanowić podlegający ocenie środek dowodowy.

Reasumując, w zakresie posiadania przez C. P. marihuany, za dowiedzione można, zdaniem Sądu, uznać jedynie to, że posiadał ją w dniu przeszukania, tj. w dniu 19.08.2010 r., nie wykluczając w pozostałym zakresie wszystkich innych możliwości, w tym także tej, że nie dostał od nikogo tych środków na przechowanie, a nabył je od nieustalonej osoby dla siebie, celem dalszej, sukcesywnej odsprzedaży.

Odnośnie zarzuczonego C. P. usiłowania podżegania konkubiny do składania fałszywych zeznań, wymowna sama w sobie jest treść przechwyconego grypsu, w którym oskarżony nakłaniał konkubinę, by w trakcie rozprawy zeznała, że to co powiedziała jest kłamstwem, a dotychczas zeznała tak, bo się bała swojego konkubenta, zaś jeżeli by pytali o „niego”, to ma powiedzieć, że go nie zna

Nie kwestionując wypisania przez siebie przechwyconego grypsu, oskarżony ostatecznie nie przyznał się do tego czynu, utrzymując, że nie miał zamiaru tego grypsu wysłać. Trudno w to uwierzyć, mając na uwadze opisane wyżej kalendarium wydarzeń i stanowcze zeznania K. B. (1).

W ocenie Sądu, jest niewątpliwe, że oskarżony usiłował w opisany sposób podżegać konkubinę do składania fałszywych zeznań, co nie oznacza bynajmniej, że usiłował podżegać ją do wycofania „prawdziwej” wersji o M. T., gdyż jej dotychczasowa wersja również mogła być nieprawdziwa. Do przypisania oskarżonemu przestępstwa z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 18 § 2 kk w zw. z art. 233 § 1 kk wystarczy choćby to, że nakłaniał ją w grypsie do tego, by fałszywie zeznała, że się go boi, gdyby bowiem konkubina rzeczywiście się go bała, to nie musiałby tego jej pisać, a także nakłaniał ją fałszywego poświadczenie, że „go” nie zna, o kogokolwiek by nie chodziło. Ponadto oczywiste jest, że sugerowana przez oskarżonego nowa wersja zeznań Ż. S. miała nie ujawniać prawdy, a więc nakłaniał ją do naruszenia stanowiącego również obowiązku świadka niezatajania prawdy, którego naruszenie stanowi również postać składania fałszywych zeznań, gdyż inaczej napisałby jej po prostu krótko i zwięźle, żeby powiedziała prawdę. W grypsie natomiast zawarł dla konkubiny instrukcję, by wycofała się z zeznań dotychczasowych, przeczyła wszystkiemu, a zatem także by nie ujawniła prawdy, jakakolwiek by ona nie była.

W ocenie zatem Sądu, dowody przeprowadzone i ujawnione na rozprawie oraz ustalone na ich podstawie okoliczności, ocenione we wzajemnym ze sobą powiązaniu nie dostarczają dostatecznych informacji obciążających oskarżonego M. T. (1), aby dopuścić się zarzucanego mu przestępstwa posiadania wspólnie i w porozumieniu z C. P. (2) znacznej ilości środków narkotycznych, to jest czynu z art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Wobec czego, Sąd uniewinnił oskarżonego M. T. (1) od popełnienia zarzucanego mu przestępstwa, na podstawie art. 632 pkt 2 kpk kosztami postępowania w zakresie tego czynu obciążając w całości Skarb Państwa.

Z uwagi na to, że na jednym z terminów rozpraw oskarżony M. T. reprezentowany był przez ustanowionego mu obrońcę z urzędu, na podstawie art. 618 § 1 pkt 11 kpk przyznano obrońcy oskarżonego z urzędu, adw. Z. U. kwotę 420 złotych tytułem nieopłaconych kosztów udzielonej oskarżonemu obrony z urzędu, powiększoną o kwotę podatku VAT 23 % w wysokości 96, 60 złotych.

Biorąc pod uwagę powyższe rozważania, uznał Sąd oskarżonego C. P. (1) za winnego tego, że w dniu 19 sierpnia 2010 r. w J. w mieszkaniu przy ulicy (...), wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, posiadał znaczną ilość środków odurzających w postaci ziela konopi innych niż włókniste w ilości 402, 79 gramów netto, to jest za winnego przestępstwa z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, i wymierzył mu za ten czyn na podstawie art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 4 § 1 kk karę 8 miesięcy pozbawienia wolności. Zważyć tutaj należy, że pomiędzy datą czynu (19.08.2010 r.) a datą orzekania w dniu 19.12.2012 r. nastąpiła z dniem 9.12.2011 r. nowelizacja przepisu art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, polegająca na podwyższeniu ustawowego zagrożenia za taki czyn z zagrożenia „od 6 miesięcy do lat 8” na zagrożenie „od 1 roku do 10 lat”. Stosownie do art. 4 § 1 kk, jeżeli w czasie orzekania obowiązuje ustawa inna niż w czasie popełnienia przestępstwa, stosuje się ustawę nową, jednakże należy stosować ustawę obowiązującą poprzednio, jeżeli jest względniejsza dla sprawcy. Kierując się tą regułą, Sąd wymierzył oskarżonemu za przypisane mu przestępstwo z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii karę pozbawienia wolności według zasad obowiązujących przed dniem 9.12.2011 r., gdyż ustawa obowiązująca poprzednio niewątpliwie była względniejsza dla sprawcy.

Uznał natomiast Sąd, bez żadnym w tym względzie modyfikacji, oskarżonego C. P. (1) za winnego popełnienia zarzucanego mu przestępstwa z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 18 § 2 kk w zw. z art. 233 § 1 kk, i wymierzył mu za ten czyn na podstawie art. 233 § 1 kk przy zast. art. 19 § 1 kk przy zast. art. 14 § 1 kk karę 4 miesięcy pozbawienia wolności,

Na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk, łącząc orzeczone wyżej wobec oskarżonego C. P. (1) jednostkowe kary pozbawienia wolności, orzekł Sąd wobec niego karę łączną w wysokości 10 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie jednocześnie na podstawie art. 69 § 1 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk warunkowo zawiesił na okres trzech lat próby.

Celem podkreślenia warunkowości zawieszenia orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności, na podstawie art. 71 § 1 kk w zw. z art. 33 § 1 i 3 kk orzekł Sąd wobec oskarżonego C. P. (1) także karę grzywny w wysokości 120 stawek dziennych, ustalając wartość jednej stawki na kwotę 10 złotych, na poczet której jednocześnie zaliczono na podstawie art. 63 § 1 kk okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania oskarżonego od dnia 19.08.2010 r. do dnia 11.10.2010 r., przy przyjęciu, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności jest równoważny dwóm stawkom dziennym grzywny,

Wymierzając oskarżonemu C. P. (2) jednostkowe kary pozbawienia wolności i karę grzywny, Sąd opierał się na założeniach przewidzianych w art. 53 k.k., wyrażających dyrektywy prewencji ogólnej pozytywnej mającej na celu kształtowanie świadomości prawnej społeczeństwa i utwierdzanie go w przekonaniu, że sprawcy przestępstw ponoszą sprawiedliwą odpowiedzialność za popełniony, zwiniony czyn zabroniony, jak również prewencji indywidualnej, żeby kara oddziaływała na oskarżonego w taki sposób, aby uznawszy swoje zachowanie za sprzeczne z wymogami prawa, już więcej takich czynów zabronionych w przyszłości się nie dopuścił. Również, Sąd uwzględnił to, aby dolegliwość kary nie przekraczała stopnia winy i wziął pod uwagę społeczną szkodliwość czynu. Sąd uwzględnił też w szczególności motywację i sposób zachowania się oskarżonego, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu, w szczególności fakt znalezienia pracy zarobkowej i nieformalnego związku, z którego oskarżony posiada dziecko w wieku jednego roku. Miał również na względzie fakt, iż C. P. (2), biorąc pod uwagę chwilę wydania wyroku w niniejszej sprawie, był już tylko karany za przestępstwo z art. 157 § 2 kk, i to tylko na karę ograniczenia wolności.

Wymierzona kara grzywny jest ponadto adekwatna do możliwości majątkowych oskarżonego C. P., który z pracy w charakterze spawacza osiąga wynagrodzenie w wysokości około 1300 złotych miesięcznie.

Na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii Sąd zarządził przepadek na rzecz Skarbu Państwa zabezpieczonego do sprawy, w wyniku przeszukania u C. P. (1), jako dowód rzeczowy suszu konopi, w ilości pozostałej po badaniach laboratoryjnych, zgodnie z poz. 1 wykazu dowodów rzeczowych nr 2/99/10, zamieszczonego na k. 174 akt sprawy, gdyż orzeczenie przepadku tych środków jest obligatoryjne w przypadku skazania za przestępstwo nielegalnego posiadania środków odurzających lub substancji psychotropowych, zarządzając jednocześnie zniszczenie tych dowodów rzeczowych.

Na podstawie natomiast art. 44 § 2 kk orzekł Sąd przepadek na rzecz Skarbu Państwa zabezpieczonych do sprawy jako dowody rzeczowe rurki PCV z cybuchem oraz wagi elektronicznej, zgodnie z poz. 2-3 wykazu dowodów rzeczowych nr 2/99/10, zamieszczonego na k. 174 akt sprawy, a także służącego do popełnienia przestępstwa dowodu rzeczowego w postaci grypsu, załączonego na karcie 69. akt sprawy.

Uznając to za celowe ze względów wychowawczych, na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii Sąd zasądził od oskarżonego C. P. (1) nawiązkę w kwocie 200 złotych na rzecz Krajowego Stowarzyszenia (...) w W. przy ulicy (...), z przeznaczeniem na cele zapobiegania i zwalczania narkomanii, albowiem w przypadku skazania za przestępstwo określone w art. 53-63 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, sąd może orzec nawiązkę w wysokości do 50 000 złotych na te cele.

Równocześnie, na podstawie art. 627 kpk i art. 2 ust. 1 pkt 3 oraz art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych zasądził Sąd od oskarżonego C. P. (1) na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 893, 34 zł, w tym opłatę w łącznej kwocie 300 zł złotych. Oskarżony bowiem pracuje i uzyskuje dochody, wobec czego, zdaniem Sądu, jest w stanie ponieść te koszty.

W konsekwencji powyższych rozważań orzeczono, jak w sentencji niniejszego wyroku.

W związku z tym, że wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczył oskarżonych C. P. (1) i M. T. (1), Sąd skorzystał z przepisu art. 423 § 1a kpk, sporządzając uzasadnienie w zakresie czynów zarzuconych tym oskarżonym, do osoby

oskarżonego D. D. (2) nawiązując jedynie w zakresie niezbędnym do sporządzenia uzasadnienia przeciwko pozostałym oskarżonym.

sędzia

Zarządzenie:

1. Odnotować sporządzenie uzasadnienia,
2. Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć Prok. Rej. K-K.
3. Kalendarz 14 dni